

ТҮЙІН

Түркі тілінің тарихи дәуірлерінің қай-қайсын болмасын зерттеу нысанына алып, белгілі бір дәуірдің тілі жайында пікір айтқысы келген кез-келген зерттеушінің Махмуд Қашқариға және Диуан Лұғати-т-Түрікке соқпай кетуі мүмкін емес. Себебі Махмуд Қашғари Түркітанудың негізін қалаушы, түркі диалектілерін өзара салыстырмалы тарихи әдіс бойынша зерттеген түркі әлемінің тұңғыш филологы, ал Диуан Лұғати-т-Түрік болса түркі тілі мен мәдениетінің, өркениеті мен бүкіл рухани құндылықтарының негізгі қайнар көзі. Мақалада түркі әдеби жазба тілінің теңдессіз жауһары М. Қашғаридің Диуан Лұғати-т-Түріктің түрік тілі мен әдебиеті, мәдениеті тұрғысынан мән-маңызы жан-жақты қарастырылады.

MEVLANA ESERLERİNDE İNSAN SEVGİSİ VE HOŞGÖRÜ

Kuandık K.,

Suleyman Demirel Üniversitesi

Mühendislik Fakültesi, Bilgisayar Mühendisi Bölümü

2-sınıf öğrencisi

e-mail:

Danışmanı Dr. Turumbetova J.A.

Suleyman Demirel Üniversitesi

Filoloji Fakültesi Türkoloji Bölümü

Almatı / Kazakistan

Түйіндеме: Мақалада ұлы түрік ойшылы және ақыны Мевлана Джелаледдин Румидің шығармаларындағы адамгершілік қасиеттер мен сүйіспеншілік тақырыбы туралы мәселелер төңірегінде сөз қозғалған.

Аннотация: Данная статья посвящена особенностям произведения турецкого философа Мевланы Джелаледдин Руми, в котором затрагивается тема о благородных качествах человека, любви и нравственности.

Summary: This article is devoted to the study of singularity product of Turkish philosopher Mevlana Celaleddin Rumi, which addressed the theme of the noble qualities of human, love and morality.

Кілт сөздер: Mevlana, Bahâeddin Veled, Sultan Veled, Mesnevi, Allah sevgisi

TÜRK-İSLAM medeniyetinin yetiştirdiği en önemli şahsiyetlerden biri olan Mevlâna Celâleddin-i Rûmî, yaşamı sırasında ve ölümünden sonra pek çok kişi ve topluluğu etkilemiş büyük bir mütefekkindir. Gerçek İslam coğrafyasında, gerekse dünyanın diğer yerlerinde Mevlâna kadar ilgiye, saygı ve sevgiye mazhar olan çok az kişi vardır. Bugün doğuda ve batıda ona ve eserlerine duyulan ilgi çok artmıştır. Günümüzde yurt içinde ve yurt dışında, Mevlâna ve eserleri üzerine yapılan çalışmalar büyük bir hız kazanmıştır. Mesnevi, dünyadaki başlıca büyük dillere çevrilmiş bulunmaktadır ve hâlen bu faaliyetler sürmektedir. . Nitekim İrene Melikoff: “Mevlana’nın eserlerini dünya milletleri kendi dillerine çevirip okusalar, dünyada kötülük, harp, kin, nefret diye bir şey kalmaz” demiştir. Mevlevîlik ve semâ, maddenin dar kalıplarında bunalan ve ihmal ettiği ruhunun sesini arayan Batılının ilgi odağındadır. Bu alanda her geçen gün yeni bir faaliyet işitilmekte; çeşitli sosyal ve kültürel oluşumlar meydana gelmektedir. Derin fikirleri, gerçekçiliği, yüksek şahsiyeti, eşsiz sevgi ve hoşgörüsüyle asırlarca insanları etkilemiş ve aydınlatmış olan Hz. Mevlâna, bugün artık, her gün biraz daha şiddete, çatışmaya ve çözümsüzlüğe doğru giden dünyamızda, bütün insanlığa düşünceleriyle ışık tutmakta ve manevî önderliğini sürdürmektedir.

Hз. Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî 30 Eylül 1207’de Horasan’ın Belh şehrinde dünyaya gelmiştir. Lakabı Celâleddin’dir. Efendimiz anlamındaki Mevlânâ ünvanı, onu yüceltmek maksadıyla söylenmiştir. Babası Bahâeddin Veled, Hz. Ebubekir’in soyundan gelmektedir. Bahâeddin Veled, Belh halkından

incindiği için ve aldığı manevi bir işaretle Hicaz'a gitmek üzere şehri terk ettiğinde Hz.Mevlânâ henüz 5 yaşındadır. Hicaz'dan dönerken Şam, Malatya, Sivas ve Erzincan üzerinden Akşehir'e geçer ve 4 yıl ders okuttuktan sonra Lârende'ye (Karaman) gidip burada da en az 7 yıl müderrislik yapar. Bu medresede yedi yıldan fazla süren eğitimini tamamlayan Hz.Mevlânâ, 17-18 yaşlarındayken Gevher Hatun'la evlenir.

Mevlânâ'nın annesi Mü'mine Hatun Lârende'de vefat etmiş ve defnedildiği yere daha sonra Karaman Mevlevihânesi inşa edilmiştir. Sultan Alâeddin Keykubad'ın daveti üzerine yerleştiği Konya'da Altınapa Medresesinde iki yıl müderrislik yapan Bahâeddin Veled, 1231 yılında vefat eder. Bu sırada 24 yaşında olan Hz.Mevlânâ, babasının yerine geçip müderrislik yapmaya başlar. Hz.Mevlânâ kâmil manada bir âlim, sûfi ve şairlik özelliklerine sahip bir şahsiyettir. İlk tasavvufi eğitimini, babası Bahâeddin Veled'den almıştır. Şems-i Tebrizi ile karşılaşması, Hz.Mevlânâ'nın hayatında bir dönüm noktası oluşturur. Şems'in Konya'ya gelmesinden sonra vaazlarını, medresedeki dersleri, müşidleri irşâdî bir yana bırakmış, ilâhî aşk ve vecd terennüm eden asıl Hz.Mevlânâ bu dönemde doğmuş, önceleri aşkı takvâsında gizli iken tâkvası aşkında gizlenmiştir. Dünya şiirinin zirvelerinden Divân-ı Kebir'deki şiirlerin büyük bir kısmını bu devirde söylemiş, bunu, İslâm kültürünün en yaygın ve en önemli eserlerinden olan *Mesnevi* takip etmiştir.

Dîvân-ı Kebir Divân şairlerinin şiirlerini topladıkları deftere denir. "Divân-ı Kebir "Büyük Defter" veya "Büyük Divân" manasına gelir. Mevlâna'nın çeşitli konularda söylediği şiirlerin tamamı bu divandadır. Divân-ı Kebir'in dili Farsça olmakla beraber, içinde Arapça, Türkçe ve Rumca şiire de yer verilmiştir. Divân-ı Kebir 21 küçük divân (Bahir) ile rubâî divânının bir araya getirilmesi ile oluşmuştur. Divân-ı Kebir'in beyit sayısı 40.000'i aşmaktadır. Mevlâna Divân-ı Kebir'deki bazı şiirlerini Şems Mahlası ile yazdığı için bu divâna Divân-ı Şems de denmektedir. Divânda yer alan şiirler vezin ve kafiyeler göz önüne alınarak düzenlenmiştir.

Mektûbât Mevlâna'nın başta Selçuklu hükümdarlarına ve devrin ileri gelenlerine nasihat için, kendisinden sorulan ve halli istenilen dini ve ilmi konularda açıklayıcı bilgiler vermek için yazdığı 147 adet mektuptur.

Fîhi Mâ Fih Fîhi Mâ Fih "Ne varsa içindedir" manasına gelmektedir. Bu eser Mevlâna'nın çeşitli meclislerde yaptığı sohbetleri içermektedir. Bunların oğlu Sultan Veled tarafından bir kitapta toplandığı sanılmaktadır. Eser 61 bölümden oluşmaktadır. Eserde bazı siyasi olaylara da değinilmiştir. Bu nedenle bu eser tarihi açıdan da büyük bir önem taşımaktadır. Eserde cennet ve cehennem, dünya ve ahiret müşid ve mürid, aşk ve sema gibi konular işlenmiştir.

Mecâlis-i Seb'a (Yedi Meclis) Mecâlis-i Seb'a adından da anlaşılacağı üzere Mevlâna'nın yedi meclisinin, yedi vaazının toplanmasından meydana gelmiştir. Mevlâna'nın vaazları, Çelebi Hüsameddin veya oğlu Sultan Veled tarafından not edilmiş ancak özüne dokunulmamak kaydı ile eklentiler yapılmıştır. Eserin düzenlenmesi yapıldıktan sonra, Mevlâna'nın tashihinden geçmiş olması kuvvetle muhtemeldir.

Şiiri amaç değil, fikirlerini söylemede bir araç olarak kabul eden Mevlâna, yedi meclisinde şerh ettiği hadisleri şu konulara ayırmıştır:

1. Doğru yoldan ayrılmış toplumların hangi yolla kurtulacağı
2. Suçtan kurtuluş, akıl yolu ile gafletten uyanış
3. İnanç'daki kudret
4. Tövbe edip doğru yolu bulanların Allah'ın sevgili kulu olacakları
5. Bilginin değeri
6. Gaflete dalış
7. Aklın önemi

Bu yedi mecliste, asıl şerh edilen hadiselerle beraber 41 hadis daha geçmektedir. Mevlâna tarafından seçilen her hadis içtimaidir. Mevlâna, yedi meclisinde her bölüme "hamd-ü sena" ve "münacat" ile başlamakta, açıklanacak konuları ve tasavvufi görüşlerini hikaye ve şiirlerle cazip hale getirmektedir. Bu yol Mesnevi'nin yazılışında da aynen kullanılmıştır.

Mesnevi Klasik Doğu Edebiyatında, bir şiir tarzının adıdır. Edebiyatında aynı vezinde ve her beyti kendi arasında ayrı ayrı kafiyeli nazım türüne Mesnevi adı verilmiştir. Uzun sürecek konular veya hikayeler şiir yoluyla anlatılmak istendiğinde, kafiye kolaylığı nedeniyle mesnevi türü tercih edilirdi.

Mesnevi her ne kadar klasik doğu şiirinin bir türü ise de, "Mesnevi" denildiği zaman akla Mevlâna'nın "Mesnevi" eseri gelmektedir.

Mevlâna Mesnevi'yi Hüsameddin Çelebi'nin isteği üzerine yazmıştır. Kâtibi Hüsameddin Çelebi'nin söylediğine göre, Mevlâna, Mesnevi beyitlerini Meram'da gezerken, oturken, yürürken, hatta semâ ederken söylemiş. Çelebi Hüsameddin de yazarmış. Cilt tamamlanınca Çelebi Hüsameddin, beyitleri yeniden gözden geçirerek gereken düzeltmeleri yapıp tekrar okurdu. Mesnevi'nin dili Farsça'dır. Halen Mevlâna Müzesi'nde teşhirde bulunan 1278 tarihli, elde bulunulan en eski Mesnevi nüshasına göre beyit sayısı 25618 dir. Mevlâna 6 ciltlik Mesnevi'sinde tasavvufi fikir ve düşüncelerini, birbirine ulanmış hikayeler halinde anlatmaktadır. Bu şekilde dikkatlice 1259-1261 yılları arasında yazılmaya başlanılan Mesnevi, 1264-1268 yılları arasında sona erdi.

Hz. Mevlânâ'da sevgi ve hoşgörü

Mevlana'ya göre sevgi ve hoşgörü insanlık vasıflarındandır. Eşrefi mahlukat, emri Mevlana'da hayat bulur. Hayvanın bu kavramlardan haberi olmadığı gibi, bu duyguları yaşaması imkânsızdır. O bu konudaki düşüncelerini şöyle ifade etmiştir:

Sen âşık olmadıysan, sevgi nedir, bilmiyorsan; Yürü git, ot otlar; eşeksin sen [1,Mektuplar:95].

Aşk, büyükler için bal, çocuklar için süttür. Aşk her gemiyi batıran istiâp fazlası son yüküdür [2,Mesnevi VI: 4032].

Nur ve kemal, helal lokmadan doğar. İlim ve hikmet, a'k ve merhamet helal lokma ile olur [3,Mesnevi I:1707]

Mevlana'nın sevgi anlayışı Yunus'un sevgi anlayışı ile örtüşür. Yunus, Yaratılanı sev, Yaratandan ötürü diyor. Mevlana'da aynı inci çizgiyi topluma aktarıyor. Allah insanı yaratıp ona ruhundan üfürdüğü için insan da Allah'tan bir eser taşımaktadır ve dolayısıyla onun yeryüzünde temsilcisidir. O sebeple Mevlana'nın nazarında kim olursa olsun, ister dinli ister dinsiz, ister kadın ister erkek, ister zengin isterse fakir olsun hepsi saygı değerdir. Bütün insanları bir gözle görmek ve ona saygı göstermek gerekir. Ayrıca insanlardan şikâyet etmek de doğru değildir. Çünkü Mevlana'ya göre, "**Yaratıktan şikâyet, Yaratandan şikâyet**" [4,Mektuplar:136].

Mevlana eserlerinde insanın eğitimini ele almış ve hayatı boyunca insanların eğitilmesi için mücadele etmiştir. Mevlana diyor ki, "**Allah sevgisi ilimle elde edilir, ilimden nasibi olmayanlar ve akılsızlar su sevgiden mahrumdur**" diyerek sevgiyi, akılla temellendirmiştir. Yani akli ve bilimi olmayanın sevgisi de olamaz. Gerçekten de ileri derecede ruhsal rahatsızlığa maruz kalan insanlar, hiçbir şeye ilgi ve sevgi duymazlar.

Mevlana'ya göre insan sadece dışını değil ondan daha fazla içini temiz tutmalıdır. Ancak o zaman olgun bir insan olabilir. Ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol, hayat tarzı belki de günümüzde en çok aranan haslet haline gelmiştir. O bu konuda şunları söylemiştir: "Allah, sizin şekillerinize ve amellerinize bakmaz, kalbinize ve niyetlerinize bakar." Mevlana insanları iyi-kötü diye ayırmamakla birlikte insanın kötü taraflarından da bahseder.

"İnsan tabaklanmış deri gibidir; rutubetten bozulur, ağır ağır kokar"[5, Mesnevi IV: 104].

"Sende nemrutluk var, ateşe atılma, atılacaksan da önce İbrahim ol" [6,Mesnevi I:1606].

Şu halde insan, doğuştan iyi ve kötü meziyetleri potansiyel olarak bünyesinde taşır. Eğer onu eğitirsen topluma ve insanlığa faydalı yapabilirsin.

Mevlana, hamdım, piştim, yandım, diyerek bir insanın hayatında hangi aşamalardan geçmesi gerektiğini veciz bir şekilde ifade etmiştir. Olgunlaşmak için insan hayatta sıkıntı ve çile çekmelidir. Bu sayede nefsine hakim olmasını öğrenerek diğer insanlarla iyi geçinebilen uyumlu bir birey haline gelebilir.

Mevlânâ'ya göre nefis ancak temizlendikten sonra geliştirilebilir. Onun üzerinde yoğunlaştığı "sevgi (aşk)" ve "çalışmak" kavramları, bugün psikoloji biliminde de sağlıklı ruh hâlinin temelini oluşturmaktadır

Hakiki kulluk, insanı hoşgörüye götürür. Hoşgörü, başka inanç ve kanaatlere saygılı olmaktır. Esasen başka inanç ve kanaatlere saygılı olmak, kendi inanç ve kanaatine bağlı olmamak değildir. Ayrıca bütün inanç ve kanaatler karşısında kayıtsız kalmak da değildir. Hoşgörü, ne fikrî mânâda başıboşluk, ne de şahsiyetten fedakârlıktır. Bu prensipten hareketle, sosyal, ahlâkî ve hukukî münasebetlerde, insanlık vasfı esas alınır. Bu anlayışa göre, kötü olan insan değil, insanın davranışlarıdır. Ayrıca bir köy hâline

gelen dünyamızda bütün insanları ilgilendiren terör, açlık, gelir dağılımındaki dengesizlik, eğitimsizlik, insan hakları ihlalleri, emanet bırakılan tabiatın tahribi gibi problemlere karşı artık milletlerarası ortak mücadeleye ihtiyaç vardır. İnsanlar, özündeki sevgiye, barışa, huzura, güven ve kardeşliğe hasrettir. Çünkü temiz vicdanlar her zaman iyinin ve güzelin tutkudur. Böylece bütün insanlık, dini, rengi, dili ne olursa olsun Hz.Mevlânâ'nın çağırıldığı bu dergâha davetlidir.

Yaşama sevinçlerini kaybedenler, hayata küsenler, tövbesini bozanlar bu dergâhta yeni ümitlere ulaşabilirler. Hz.Mevlânâ bu davetiyle, insan kitlelerini parçalayan, gönüllerin öze ulaşmasını engelleyen bütün zincirlerin koparılmasını ister ve herkesi en iyiye, en doğruya, yegâne hakikate çağırır. Yani, insanın bir ayağı merkezde kalırken, diğer ayağı yetmiş iki milleti dolaşmalıdır.

Hz.Mevlânâ'ya izafe edilen meşhur dörtlük bu konuda evrensel bir mesaj niteliğindedir.

"Gel, gel, her ne olursan ol, gel!

İnançsız da, putperest de olsan, gel!

Burası umutsuzluk dergâhı değil,

Yüz kere bozsan da tövbeni, yine gel!" [7,Rubâiler, 23],

Hz.Mevlânâ, *"A yoksul! Hiçbir insanı hor görme!"* [8,Dîvân-ı Kebîr II, 2262] diyerek bütün insanları kucaklamak ister. Bunu yaparken çıkış noktası, hepsinin aynı Allah'ın kulu olmalarıdır. Allah, sevgi nurunu bütün âleme yaymıştır.

Mevlana'ya göre bütün insanlar, Allah'ı her şeyin Yaraticısı olduğu için severler. Bundan dolayı, Allah sevgisi her insanda bulunur. O, Müslüman olsun veya olmasın bütün insanlara karşı merhamet ve nezaket hisleri içinde olmanın gerekliliğine işaret eder.

Mesnevi'de başkalarının ayıbını yüzüne vurmamak gerektiği nasihat ve hikâyelerle defalarca anlatılır. Hz. Mevlânâ, ihtiyaç sahiplerine yardım elini uzatırken, onları incitmemeye son derece özen gösterirdi. Bitki, hayvan ve insan âlemini tek bir bütün hâlinde görür. Bütün insanları da kendi benliklerine ait farklılıkları muhafaza ederken, barışa ve kardeşliğe çağırır.

Yeni evlenmiş talebelerinden biri, para sıkıntısı çeker. Durumu hissederek Hz.Mevlânâ, bir gün ona *"Önceden güzel bir adetin vardı. Sık sık elimizi sıkardın. Uzun zamandır bu adetini terk ettin"* deyince, talebesi elini öpmek ister. Hz.Mevlânâ da gizlice eline para sıkıştırır ve *"Bu adetini daima koru"* der.

İnsan sevgisi deyince aklımıza, çağlara ışık tutan Hz.Mevlânâ gelmektedir. Hz.Mevlânâ, Peygamber Efendimizin ahlâkını ve yaşam tarzını kendisine ilke edinmiş önemli bir düşünürdür. Onun bütün eserlerinde sevgi, hoşgörü, anlayış, fazilet gibi insani duyguları ön plana çıkardığını görürüz. *"Şu toprağa sevgiden başka bir tohum ekmeyiz. Benim çatım gökyüzü, insanlar ise ailemdir"* diyen Hz.Mevlânâ sevginin önemine dikkat çekerek, en önemli hazinemizin sevgi olduğunu söyler.

"Sevgiden bulanık sular durulaşır, dertler şifa bulur, sevgiden padişahlar kul olur" diyen Hz.Mevlânâ, düşüncelerini ve davranışlarını sevgi mayasıyla yoğurup sonraki nesillere örnek olmuş bir gönül eridir.

Hz.Mevlânâ sadece İslam dünyasında değil, düşünceleriyle bütün dünyada kabul görmüş önemli bir şahsiyettir. O dini, dili, ırkı, rengi ne olursa olsun bütün insanlara seslenebilmiş ve dünya insanının kalbinde önemli bir yer edinmiştir. Güvensizliğin, ahlâksızlığın, sevgisizliğin, kalp katılgının kol gezdiği şu zamanımızda, insanlığın Hz.Mevlânâ'dan alacağımız çok ders vardır.

Bugün toplumumuzda, insanlar arasında sevgi ve tolerans eksikliği bulunduğunu görüyoruz. Hemen bütün anlaşmazlıklar; sevgi, karşılıklı anlayış ile sona erdirilebilir. Yeter ki, birbirimizi gerçekten ve gönülden, karşılıksız olarak sevelim ve birbirimize hoşgörü ile yaklaşabilelim. 700–800 yıl önce toplumumuz Hz. Mevlana ile nasıl kimlik bulmuşsa, günümüzde de toplumumuzun onun hoşgörüsüne, sevgisine ihtiyacı var.

Sözlerimi günümüzün arayış içinde olan insanına Hz. Mevlâna Celâleddin-i Rumi'nin söylediği şu 7 öğüt ile bitirmek istiyorum:

1. Cömertlikte ve yardım etmede akarsu gibi ol.

2. Merhamette güneş gibi ol.

3. Başkalarının kusurunu örtmede gece gibi ol.

4. Hiddet ve asabiyette ölü gibi ol.

5. Tevazu ve alçak gönüllülükte toprak gibi ol.

6. Hoşgörülülükte deniz gibi ol.

7.Ya olduğun gibi görün, ya görüdüğün gibi ol.

KAYNAKLAR

1. Emine Yeniterzi, Mevlânâ Celâleddin Rûmî, Ankara, 1997.
2. Kâmil Yaylalı, Mevlânâ'da İnanç Sistemi, Konya, ts.
3. <http://www.rumimevlevi.com>
4. Mevlânâ, Mesnevî, çev. Veled İzbudak, İstanbul, 1991.
5. <http://www.google.com.tr>
6. Mevlânâ, Fîhi Mâ Fîh, çev. Ahmed Avni Konuk, İstanbul, 1994.
7. Mevlânâ, Rubâiler, çev. Abdülbâki Gölpınarlı, İstanbul, 1964.

Öğrencilerin Konuşma Becerelerini Geliştirme

S.Şuinşina

Süleyman Demirel Üniversitesi

Türkoloji Bölümü

Baktıbek Altınay

Süleyman Demirel Üniversitesi

Ekonomi Fakültesi 2. Sınıf Öğrencisi

Dünyada üç bine yakın dilin bulunmasına karşın ikinci dil olarak öğrenilen dillerin sayısı oldukça azdır. Bir dilin başka milletler tarafından öğrenilmesini önemli kılan ölçütlerin başında o dili konuşan ülkenin politik, kültürel, ticari ve ekonomik durumu gelmektedir. Dünyada en çok öğrenilen diller arasına Türkçe girmektedir. Türkçe en eski dillerin birisidir. Günümüzde Türk boyları birbirimizden coğrafî olarak uzak yaşasak da ortak noktalarımız çoktur. Türk dünyasındaki birliği sağlayacak ortak unsurların gerçekleştirilmesi için çağdaş iletişim ve eğitim araçlarından yararlanmak gerekir. Bu nedenle Türkçeyi (Türkiye Türkçesini) ikinci dil olarak öğretirken konuşma becerisini geliştirmeye daha çok önem vermeliyiz. “İnsanların birbiriyle iletişimini sağlayan en önemli beceri alanı konuşmadır. İnsanlar, hayatlarının önemli bir kısmını konuşarak geçirirler.Yaşadığımız zaman dilimi iletişim çağı olarak nitelendirilmekte ve teknoloji ürünleri bu iletişimi daha da yoğunlaştırmakta ve geliştirmektedir. Karşılıklı konuşmanın, telefonla konuşmanın yanı sıra bilgisayar aracılığı ile yazışma, mesajlaşmanın yanında görüntülü olarak konuşma da gerçekleştirilmektedir.Yanı iletişim, yalnızca sesli değil, teknolojik araçlarla görüntülü de olmaktadır. Konuşma “Duygu, düşünce ve dilekleri görsel, işitsel öğeler aracılığı ile karşımızdakine iletmek, açıklamak, dışa vurmadır.”[1,27] Türkçenin yabancı dil ya da ikinci dil olarak öğretilmesi hem Türkiye’de hem de çeşitli ülkelerde giderek yaygınlaşmakta ve önem kazanmaktadır.Türkiye’de bu alanla ilgili çalışmalar bir çok üniversite, merkez ve dil kursları tarafından yapılmaktadır. Türkçe son zamanlarda rağbet gören bir yabancı dil haline gelmektedir. Bugün Türkçeyi öğreten 87 ülke mevcuttur. Özel kurslarda Türkçe öğretimi verilen ülke sayısı 47’dir. Aralarında Kazakistanın da bulunduğu türkçe öğretimin yapıldığı üniversite sayısı 28. Bütün bunlardan gün geçtikçe Türkçenin önemi arttığını anlamaktayız. Kısaca türkçe konuşan insan sayısı çoğalmaktadır. Mesela Türkiyenin ekonomi gelişimi yükselmesinden dolayı Almanyada Türkçeyi öğrenmeye istekli olanların sayısı 2012 yılında yüzde %40-50 dereceye kadar yükselmiş. Kazakistanda da aynı durum konusu. Fakat dil öğrenmek isteyenlerin sadece yarısı amaçlarına ulaşabilmektedir. Bunun sebebi de motivasyon, sabır, zaman kısıtlılığı veya doğru yöntem kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. İnsanların çoğunluğunun yabancı dil öğrenimi sırasında yaptıkları büyük hata vardır. O çok kelime öğrenirsem çabuk konuşurum ya da grameri iyi öğrenirsem konuşma becerim iyi gelişir gibi yanlışlıklara yol vermesidir. Böylece konuşma beceresini en son plana bırakırlar. Bu yöntemlere başvuranlar çoğunluk dil öğrenimini yarıda bırakabilirler veya dil öğrenmeyi tememen terk ettikleri de oluyor. Çünkü kelimeyi cümle içerisinde kullanmak ya da sadece ezberlemek çok sıkıcıdır, hiç de ilginç değildir. Dil öğrenim sırasında dili belirli bir seviyeye ulaşmada terk etmek, amacına ulaşamama tabi ki çok kötüdür. Oysaki her öğrencinin